DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/51/EK

(2008. gada 21. maijs),

ar ko groza Padomes Direktīvu 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru [2],

tā kā:

(1) Ar Direktīvu 91/477/EEK [3] izveidoja iekšējā tirgus papildu pasākumu. Tā līdzsvaro saistības nodrošināt noteiktu šaujamieroču pārvietošanas brīvību Kopienā, no vienas puses, un nepieciešamību kontrolēt šo brīvību ar drošības garantijām, kas ir piemērotas šādiem izstrādājumiem, no otras puses.

(2) Saskaņā ar Padomes Lēmumu 2001/748/EK (2001. gada 16. oktobris) par Apvienoto Nāciju Organizācijas Protokola par šaujamieroču, to daļu, detaļu un munīcijas nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, kas pievienots Konvencijai pret transnacionālo organizēto noziedzību, parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā [4] Komisija 2002. gada 16. janvārī ir Kopienas vārdā parakstījusi minēto protokolu (turpmāk – "Protokols").

(3) Kopienas pievienošanās Protokolam prasa grozīt dažus Direktīvas 91/477/EEK noteikumus. Ir patiešām svarīgi nodrošināt to starptautisko saistību atbilstošu, efektīvu un ātru piemērošana, kurām ir ietekme uz minēto direktīvu. Turklāt ir jāizmanto šīs pārskatīšanas radītā iespēja uzlabot minēto direktīvu, lai risinātu atsevišķas problēmas, jo īpaši tās, uz kurām norādīts Komisijas 2000. gada 15. decembra ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 91/477/EEK īstenošanu.

(4) Policijas izlūkdati liecina par pārveidotu ieroču aizvien plašāku izmantošanu Kopienā. Tādēļ ir būtiski nodrošināt, ka šādus pārveidojamus ieročus ietver Direktīvā 91/477/EEK paredzētajā šaujamieroča definīcijā.

(5) Ja šaujamieročus, to detaļas un munīciju importē no trešām valstīm, uz tām attiecas Kopienas tiesību akti un tādējādi arī Direktīvas 91/477/EEK prasības.

(6) Tādēļ Direktīvas 91/477/EEK nolūkiem būtu jādefinē šaujamieroču, to detaļu un munīcijas nelikumīgas izgatavošanas un aprites, kā arī izsekošanas jēdzieni.

(7) Turklāt Protokolā ir noteikts pienākums marķēt ieročus, kad tos izgatavo un kad tos nodod no valsts krājumiem pastāvīgā civilā lietošanā, turpretim Direktīvā 91/477/EEK ir tikai netieša norāde uz marķēšanas pienākumu. Lai atvieglotu ieroču izsekošanu, ir jālieto burtciparu kodi un marķējumā jānorāda arī ieroča izgatavošanas gads (ja tas nav sērijas numura daļa). Ciktāl vien tas iespējams, Kopienas marķēšanas sistēmas pamatā vajadzētu būt 1969. gada 1. jūlija Konvencijai par vieglo ieroču marķējuma savstarpēju atzīšanu.

---

[1] OV C 318, 23.12.2006., 83. lpp.

[2] Eiropas Parlamenta 2007. gada 29. novembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 17. aprīļa Lēmums.

[3] OV L 256, 13.9.1991., 51. lpp., labots ar OV L 54, 5.3.1993., 22. lpp.

[4] OV L 280, 24.10.2001., 5. lpp.

(8) Turklāt, lai gan Protokols paredz, ka šaujamieroču uzskaites žurnālu glabāšana jāpagarina vismaz līdz 10 gadiem, ir nepieciešams – ņemot vērā ieroču bīstamību un izmantošanas ilgumu – šo periodu pagarināt vismaz līdz 20 gadiem, lai varētu nodrošināt šaujamieroču pienācīgu izsekošanu. Tāpat dalībvalstīm ir jāuztur datorizēts reģistrs vai nu kā centralizēta sistēma, vai kā decentralizēta sistēma, kas pilnvarotām iestādēm nodrošina piekļuvi datu reģistriem, kuros ir visa nepieciešamā informācija par katru šaujamieroci. Policijas, tiesu iestāžu un citu pilnvarotu iestāžu piekļuvei datu reģistra informācijai ir jānotiek saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu.

(9) Turklāt Direktīvas 91/477/EEK vajadzībām būtu jādefinē Protokola 15. pantā minētās tirdzniecības starpniecības darbības.

(10) Dažos smagos gadījumos Protokola 5. un 6. panta izpildes nolūkā ir jāpiemēro kriminālsodi un ieroču konfiskācija.

(11) Saistībā ar šaujamieroču dezaktivēšanu Direktīvas 91/477/EEK I pielikuma III daļas a) punktā ir norāde uz valstu tiesību aktiem. Protokolā ir izklāstīti precīzāki vispārīgie principi šaujamieroču dezaktivēšanai. Tādējādi ir jāpielāgo Direktīvas 91/477/EEK I pielikums.

(12) Tirgotāju darbības specifikas dēļ dalībvalstīm ir stingri jākontrolē šī darbība, jo īpaši pārbaudot tirgotāju profesionālo godprātību un spējas.

(13) Direktīvā 91/477/EEK paredzētajiem noteikumiem būtu jāattiecas uz gadījumiem, kad privātpersonas iegādājas šaujamieročus, izmantojot distanciālās saziņas līdzekļus, piemēram, internetu, ja tas ir atļauts, un principā būtu jāaizliedz iegādāties šaujamieroci personām, kas ar galīgu tiesas spriedumu sodītas par noteiktiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem.

(14) Eiropas šaujamieroču apliecība kopumā darbojas apmierinoši, un tai vajadzētu būt galvenajam dokumentam, kas medniekiem un sporta šāvējiem vajadzīgs, lai šaujamieroci glabātu ceļojuma laikā uz citu dalībvalsti. Dalībvalstīm nevajadzētu noteikt, ka Eiropas šaujamieroču apliecību pieņem vienīgi tad, ja tiek samaksāta maksa vai nodeva.

(15) Lai atvieglotu šaujamieroču izsekošanu un efektīvi apkarotu šaujamieroču, to detaļu un munīcijas nelikumīgu apriti un izgatavošanu, ir jāuzlabo informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.

(16) Informācijas apstrādi veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [1], un tā neskar Kopienas un valstu tiesību aktos paredzēto personu aizsardzības līmeni attiecībā uz personas datu apstrādi, un tā jo īpaši nemaina Direktīvā 95/46/EK izklāstītos pienākumus un tiesības.

(17) Direktīvas 91/477/EEK īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [2].

(18) Vairākas dalībvalstis ir vienkāršojušas šaujamieroču klasifikācijas sistēmu, četru kategoriju vietā ieviešot divas kategorijas: aizliegti šaujamieroči un šaujamieroči, kuriem jāsaņem atļauja. Dalībvalstīm būtu jāpiemērojas šai vienkāršotajai klasifikācijai, taču tās dalībvalstis, kas šaujamieročus iedala citās kategorijās, saskaņā ar subsidiaritātes principu var saglabāt savas pastāvošās klasifikācijas sistēmas.

(19) Šaujamieroču iegādes un glabāšanas atļaujām būtu pēc iespējas jāpiemēro viena administratīvā procedūra.

(20) Direktīvas 91/477/EEK 2. panta 2. punkts cita starpā no minētās direktīvas piemērošanas jomas izslēdz gadījumus, kad saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ieročus un munīciju iegādājas un glabā kolekcionāri un struktūras, kas saistītas ar ieroču kultūras un vēstures aspektiem un ko par tādām atzinusi dalībvalsts, kuru teritorijā tās veic darbību.

(21) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu [3] dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

[1] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).
[2] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).
[3] OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

(22) Tādēļ atbilstīgi būtu jāgroza Direktīva 91/477/EEK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 91/477/EEK

Ar šo Direktīvu 91/477/EEK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. Šajā direktīvā "šaujamierocis" ir pārnēsājams ierocis ar stobru, kurš šaujampulvera iedarbības rezultātā raida, ir paredzēts vai var tikt pielāgots, lai raidītu šāviņu, lodi vai lādiņu, izņemot gadījumus, kad tas ir izslēgts kāda I pielikuma III daļā uzskaitītā iemesla dēļ. Šaujamieroči ir klasificēti I pielikuma II daļā.

Šajā direktīvā priekšmetu uzskata par tādu, ko iespējams pārveidot, lai tas šaujampulvera iedarbības rezultātā raidītu šāviņu, lodi vai lādiņu, ja:

— tam ir šaujamieroča izskats un

— sakarā ar tā konstrukciju vai materiālu, no kura tas izgatavots, to var šādi pārveidot.";

b) iekļauj šādus punktus:

"1.a Šajā direktīvā "detaļa" ir jebkurš elements vai tā aizstājējs, kas ir speciāli konstruēts kādam šaujamierocim un būtiski nepieciešams tā darbināšanai, tostarp stobrs, rāmis vai pastobrs, slīdnis vai cilindrs, sprūds vai aizslēgs, kā arī jebkura ierīce, kas konstruēta vai pielāgota šaujamieroča šāviena skaņas klusināšanai.

1.b Šajā direktīvā "būtiska daļa" ir aizslēga mehānisms, patronu nodalījums un šaujamieroča stobrs, kas, būdami atsevišķi objekti, ir ietverti šaujamieroču kategorijā, kurai tie ir uzliekami vai uzlikti.

1.c Šajā direktīvā "munīcija" ir visa patrona vai tās sastāvdaļas, tostarp patronu čaulas, kapsulas, šaujampulveris, lodes vai lādiņi, ko izmanto šaujamierocī, ar noteikumu, ka šīm daļām attiecīgajā dalībvalstī ir vajadzīga atļauja.

1.d Šajā direktīvā "izsekošana" ir šaujamieroču un, ja iespējams, to detaļu un munīcijas sistemātiska izsekošana no ražotāja līdz pircējam, lai palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm atklāt, izmeklēt un analizēt nelikumīgu izgatavošanu un apriti.

1.e Šajā direktīvā "tirdzniecības starpnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura nav tirgotājs un kuras arods vai nodarbošanās pilnīgi vai daļēji ir ieroču pirkšana, pārdošana vai ar ieroču pārvietošanu saistītu formalitāšu kārtošana.";

c) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Šajā direktīvā "tirgotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kuras arods vai nodarbošanās pilnīgi vai daļēji ir šaujamieroču, detaļu un munīcijas ražošana, tirdzniecība, maiņa, izīrēšana, labošana vai pārveidošana.";

d) iekļauj šādus punktus:

"2.a Šajā direktīvā "nelikumīga izgatavošana" ir šaujamieroču, to detaļu un munīcijas izgatavošana vai montāža:

i) no nelikumīgā apritē iegūtām būtiskām daļām;

ii) bez atļaujas, ko saskaņā ar 4. pantu izsniedz tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā notiek izgatavošana vai montāža; vai

iii) izgatavošanas laikā neveicot saliktu šaujamieroču marķēšanu saskaņā ar 4. panta 1. punktu.

2.b Šajā direktīvā "nelikumīga aprite" ir šaujamieroču, to detaļu vai munīcijas iegāde, pārdošana, piegāde, pārvietošana vai pārsūtīšana no vienas dalībvalsts teritorijas vai cauri tās teritorijai uz citas dalībvalsts teritoriju, ja viena no iesaistītajām dalībvalstīm to nav atļāvusi saskaņā ar šo direktīvu vai ja salikti šaujamieroči nav marķēti saskaņā ar 4. panta 1. punktu.";

e) 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"4. "Eiropas šaujamieroču apliecību" dalībvalsts iestādes pēc pieprasījuma izsniedz personai, kura likumīgi kļūst par šaujamieroča glabātāju un lietotāju. Tās maksimālais derīguma termiņš ir pieci gadi, kuru var pagarināt, un tajā ir II pielikumā izklāstītā informācija. To nevar nodot citai personai, un tajā ieraksta apliecības īpašnieka īpašumā vai lietojumā esošo šaujamieroci vai šaujamieroču. Tai vienmēr jāglabājas pie personas, kura šaujamieroci lieto, un apliecībā norāda izmaiņas šaujamieroču glabāšanā vai īpašībās, kā arī šaujamieroča nozaudēšanu vai zādzību.";

2) direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, vai nu ka jebkurš šaujamierocis vai detaļa, ko laiž tirgū, ir marķēta un reģistrēta saskaņā ar šo direktīvu, vai arī ka tā ir dezaktivēta.

2. Lai identificētu un izsekotu katru saliktu šaujamieroci, dalībvalstis katra šaujamieroča izgatavošanas laikā:

a) vai nu prasa, lai tiktu lietots īpašs marķējums, kas ietver izgatavotāja nosaukumu, izgatavošanas valsti vai vietu, sērijas numuru un izgatavošanas gadu (ja tas nav sērijas numura daļa). Šī prasība neskar izgatavotāja preču zīmes norādīšanu. Šajā nolūkā dalībvalstis var izvēlēties piemērot 1969. gada 1. jūlija Konvenciju par vieglo ieroču marķējuma savstarpēju atzīšanu; vai arī

b) saglabā jebkādu citu īpašu un viegli lietojamu marķējumu, ko veido burtciparu kods un kas visām valstīm ļauj viegli identificēt izgatavošanas valsti.

Marķējumu piestiprina šaujamieroča būtiskai daļai, kuras iznīcināšana šaujamieroci padarītu nelietojamu.

Dalībvalstis nodrošina, ka katrs pilnas munīcijas komplekts tiek marķēts, norādot izgatavotāja nosaukumu, partijas (sērijas) identifikācijas numuru, kalibru un munīcijas veidu. Šajā nolūkā dalībvalstis var izvēlēties piemērot 1969. gada 1. jūlija Konvenciju par vieglo ieroču marķējuma savstarpēju atzīšanu.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, lai brīdī, kad notiek šaujamieroča nodošana no valsts krājumiem pastāvīgā civilā lietošanā, šis šaujamierocis būtu marķēts ar atbilstošu, īpašu marķējumu, kas atļauj visām dalībvalstīm ātri identificēt nodošanas valsti.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka priekšnosacījums tirgotāja darbībai tās teritorijā ir atļaujas saņemšana, pamatojoties vismaz uz vienu tirgotāja privātās un profesionālās godprātības un tirgotāja profesionālās kompetences pārbaudi. Juridiskas personas gadījumā pārbauda personu, kas vada uzņēmumu.

4. Dalībvalstis līdz 2014. gada 31. decembrim nodrošina, ka tiek izveidots un uzturēts datorizēts datu reģistrs, kurš ir vai nu centralizēta sistēma, vai arī decentralizēta sistēma, kas pilnvarotām iestādēm nodrošina piekļuvi datu reģistriem, kuros reģistrē katru šaujamieroci, uz kuru attiecas šī direktīva. Šajā reģistrā reģistrē un vismaz 20 gadus glabā informāciju par katra šaujamieroča tipu, ražotāju, modeli, kalibru un sērijas numuru, kā arī šaujamieroča piegādāja un pircēja vai glabātāja vārdu un adresi.

Visā savas darbības laikā tirgotājiem ir jābūt reģistram, kurā reģistrē informāciju par visiem šaujamieročiem, uz kuriem attiecas šī direktīva un kurus tie saņēmuši vai pārdevuši, iekļaujot ziņas, kas ļauj identificēt šaujamieroci un izsekot tam, jo īpaši tipu, ražotāju, modeli, kalibru, sērijas numuru un piegādātāju un pircēju vārdus un adreses. Izbeidzot savu darbību, tirgotājs nodod savu reģistru attiecīgās valsts iestādei, kas ir atbildīga par šā punkta pirmajā daļā paredzēto reģistru.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka visus šaujamieročus ir iespējams jebkurā brīdī saistīt ar to īpašniekiem. Taču attiecībā uz D kategorijas šaujamieročiem dalībvalstīs no 2010. gada 28. jūlija pastāv piemēroti izsekošanas pasākumi, tostarp no 2014. gada 31. decembra pasākumi, kas ļauj jebkurā brīdī izsekot tādu šaujamieroču īpašniekiem, kuri laisti tirgū pēc 2010. gada 28. jūlija.";

3) iekļauj šādus pantus:

"4.a pants

Neskarot 3. pantu, dalībvalstis atļauj iegādāties un glabāt šaujamieročus vienīgi tām personām, kurām ir izsniegta atļauja vai – attiecībā uz C un D kategorijas šaujamieročiem – kurām šādu šaujamieroču iegāde un glabāšana ir īpaši atļauta saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

4.b pants

Dalībvalstis apsver iespēju izveidot sistēmu tirdzniecības starpnieku darbības reglamentēšanai. Šāda sistēma varētu ietvert vienu vai vairākus pasākumus, piemēram:

a) prasību, ka visiem tirdzniecības starpniekiem, kas darbojas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ir jābūt reģistrētiem;

b) prasību, ka tirdzniecības starpniecības veikšanai ir nepieciešama licence vai atļauja.";

4) direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*5. pants*

Neskarot 3. pantu, dalībvalstis ļauj šaujamieročus iegādāties un glabāt vienīgi personām, kurām ir pamatots iemesls un:

a) kurām ir 18 vai vairāk gadu, izņemot attiecībā uz medībām vai šaušanai mērķī paredzētu šaujamieroču iegādi, kas nav pirkšana, un glabāšanu ar noteikumu, ka šādā gadījumā personām, kas jaunākas par 18 gadiem, ir vecāku atļauja vai arī tās darbojas vecāku uzraudzībā vai tāda pieaugušā uzraudzībā, kuram ir derīga šaujamieroča vai medību atļauja, vai arī tās atrodas licencētā vai kā citādi apstiprinātā mācību centrā;

b) kuras nevarētu apdraudēt sevi, sabiedrisko kārtību vai sabiedrisko drošību. Personas, kas notiesātas par tīšu vardarbīgu noziegumu, uzskata par tādām, kas rada minētos draudus.

Dalībvalstis var anulēt šaujamieroča glabāšanas atļauju, ja vairs netiek izpildīts kāds no nosacījumiem, uz kuru pamata atļauja piešķirta.

Dalībvalstis nevar aizliegt to teritorijā dzīvojošām personām glabāt citā dalībvalstī iegādātu ieroci, ja vien tās neaizliedz tāda paša ieroča iegādi savā teritorijā.";

5) direktīvas 6. pantam pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka, izņemot attiecībā uz tirgotājiem, stingri kontrolē šaujamieroču, to detaļu un munīcijas iegādi, izmantojot distanciālās saziņas līdzekļus, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK (1997. gada 20. maijs) par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem (*) 2. pantā, ja šāda iegāde ir atļauta.

(*) OV L 144, 4.6.1997., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/29/EK (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).";

6) direktīvas 7. pantam pievieno šādus punktus:

"4. Dalībvalstis var apsvērt iespēju personām, kas atbilst šaujamieroču atļaujas piešķiršanas nosacījumiem, piešķirt daudzgadu licenci visu to šaujamieroču iegādei un glabāšanai, kuriem nepieciešama atļauja, neskarot:

a) pienākumu paziņot kompetentajām iestādēm par ieroča tālāknodošanu;

b) periodiskas pārbaudes, lai pārliecinātos, ka attiecīgās personas joprojām atbilst nosacījumiem; un

c) maksimālo ieroču skaitu, ko saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem drīkst glabāt.

5. Dalībvalstis pieņem noteikumus, lai nodrošinātu, ka personām, kurām 2008. gada 28. jūlijs ir saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem spēkā esošas B kategorijas šaujamieroču atļaujas, sakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/51/EK (2008. gada 21. maijs) (*) stāšanos spēkā nav atkārtoti jāpieprasa licence vai atļauja attiecībā uz viņu glabāšanā esošiem C vai D kategorijas šaujamieročiem. Tomēr jebkādas turpmākas C vai D kategorijas šaujamieroču tālāknodošanas gadījumā šaujamieroča saņēmējam ir jābūt licencei vai īpašai attiecīgās valsts tiesību aktos paredzētai atļaujai glabāt attiecīgos šaujamieročus.

(*) OV L 179, 8.7.2008., 5 lpp.";

7) direktīvas 11. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Pirms paredzētās tālāknodošanas dienas tirgotājs tās dalībvalsts iestādēm, no kuras notiek tālāknodošana, sniedz visu informāciju, kas minēta 2. punkta pirmajā daļā. Minētās iestādes veic pārbaudes, vajadzības gadījumā pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos par atbilstību starp tirgotāja sniegto informāciju un tālāknodošanas faktiskajām iezīmēm. Tirgotājs sniedz informāciju termiņā, kas dod pietiekamu laiku.";

8) direktīvas 12. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

"Neskarot 1. punktu, mednieki attiecībā uz C un D kategoriju un sporta šāvēji attiecībā uz B, C un D kategoriju var bez iepriekšējas atļaujas glabāt vienu vai vairākus šaujamieročus ceļojuma laikā caur divām vai vairāk dalībvalstīm, lai veiktu minētās darbības, ar nosacījumu, ka viņiem ir Eiropas šaujamieroču apliecība, kurā norādīts šis šaujamierocis vai šie šaujamieroči, un ka viņi spēj pamatot sava ceļojuma iemeslus, jo īpaši uzrādot uzaicinājumu vai citus pierādījumus paredzētajām medību vai mērķī šaušanas darbībām galamērķa dalībvalstī.

Dalībvalstis nedrīkst noteikt, ka Eiropas šaujamieroču apliecību pieņem vienīgi tādā gadījumā, ja tiek samaksāta maksa vai nodeva.";

9) direktīvas 13. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Šīs direktīvas efektīvas piemērošanas nolūkā dalībvalstis regulāri apmainās ar informāciju. Šajā nolūkā Komisija līdz 2009. gada 28. jūlijs izveido informācijas apmaiņas kontaktgrupu, lai piemērotu šo pantu. Dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par attiecīgās valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par informācijas nodošanu un saņemšanu un 11. panta 4. punktā izklāstīto pienākumu izpildi.";

10) iekļauj šādu pantu:

"*13.a pants*

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro 5. un 7. pantu Padomes Lēmumā 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (*), ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

(*) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).";

11) direktīvas 16. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*16. pants*

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par atbilstīgi šai direktīvai pieņemto attiecīgās valsts noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās sankcijas tiek piemērotas. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām.";

12) direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"*17. pants*

Komisija līdz 2015. gada 28. jūlijs iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par situāciju, kas izriet no šīs direktīvas piemērošanas, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus.

Komisija līdz 2012. gada 28. jūlijs veic pētījumu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par iespējamām priekšrocībām un trūkumiem šaujamieroču iedalīšanai tikai divās kategorijās (aizliegtajos un atļautajos), lai ar iespējamo vienkāršošanu nodrošinātu attiecīgo izstrādājumu iekšējā tirgus labāku darbību.

Komisija līdz 2010. gada 28. jūlijs iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā iekļauti secinājumi no pētījuma par šaujamieroču imitāciju laišanu tirgū, lai konstatētu, vai šādu izstrādājumu iekļaušana šīs direktīvas darbības jomā ir iespējama un vēlama.";

13) I pielikumu groza šādi:

a) I daļas pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

"— jebkurš šaujamierocis, kā tas definēts šīs direktīvas 1. pantā,";

b) III daļu groza šādi:

i) pirmās daļas a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

"a) ar dezaktivēšanas palīdzību ir padarīti pastāvīgi nelietojami, nodrošinot, ka visas šaujamieroča būtiskās daļas ir padarītas neatgriezeniski nelietojamas un ka tās nav noņemamas, aizvietojamas vai maināmas tā, ka tas ļautu šaujamieroci jebkādā veidā reaktivēt;";

ii) pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentā iestāde pārbauda pirmās daļas a) punktā minētos dezaktivēšanas pasākumus, lai tādējādi pārliecinātos par to, ka šaujamierocim veiktās izmaiņas to padara neatgriezeniski neizmantojamu. Dalībvalstis paredz, ka saistībā ar šādu pārbaudi izsniedz izziņu vai apliecinājumu, kas apstiprina šaujamieroča dezaktivēšanu, vai arī piestiprina skaidri saredzamu attiecīgu marķējumu uz šaujamieroča. Komisija saskaņā ar 13.a. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā kopīgas pamatnostādnes par dezaktivācijas standartiem un tehniku, lai nodrošinātu, ka dezaktivētie šaujamieroči tiek padarīti neatgriezeniski neizmantojami."

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2010. gada 28. jūlijs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 21. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING	J. LENARČIČ